

ὤλεσας τῆς σεωντοῦ πατρίδος κακῶς προστάς, ἀπὸ δὲ ὤλεσας
 Κῦρον πειθόμενον σοι ἄλλ' οὔτι χαίρων, ἐπεὶ τοι καὶ πάλαι
 ἐς σὲ προφάσιός τευ ἐδεόμην ἐπιλαβέσθαι. Ταῦτα δὲ εἶπας
 ἐλάμβανε τὸ τόξον ὡς κατατοξεύσων αὐτόν. Κροῖσος δὲ ἀνα-
 δραμῶν ἔθεε ἔξω· ὁ δὲ ἐπεῖτε τοξεῦσαι οὐκ εἶχε, ἐνετείλατο 5
 τοῖσι θεράπονσι λαβόντας μιν ἀποκτεῖναι. οἱ δὲ θεράποντες
 ἐπιστάμενοι τὸν τρόπον αὐτοῦ κατακρύπτουσι τὸν Κροῖσον,
 ἐπὶ τῷδε τῷ λόγῳ ὥστε, εἰ μὲν μεταμελήσει τῷ Καμβύσῃ καὶ
 ἐπιζητήσῃ τὸν Κροῖσον, οἱ δὲ ἐκφήναντες αὐτὸν δῶρα λάμψον-
 ται ζωάργια Κροῖσον, ἣν δὲ μὴ μεταμέλῃται μηδὲ ποθέῃ μιν, 10
 τότε καταχρᾶσθαι. ἐπόθησέ τε δὴ ὁ Καμβύσης τὸν Κροῖσον οὐ
 πολλῷ μετέπειτεν χρόνῳ ὕστερον, καὶ οἱ θεράποντες μαθόντες
 τοῦτο ἐπήγγελλον αὐτῷ, ὡς περιεῖη. Καμβύσης δὲ Κροῖσῳ μὲν
 συνήδεσθαι ἔφη περιέοντι, ἐκείνους μέντοι τοὺς περιποιήσαν-
 τας οὐ καταπροῖξασθαι, ἄλλ' ἀποκτενέειν· καὶ ἐποίησε ταῦτα. 15

141 (λέγουσι) μῦς ἄρουραίους κατὰ
 μὲν φυνγεῖν τοὺς φαρετρεῶνας κατὰ
 δὲ τὰ τόξα. S. auch II 181. I 66.
 II 47. 70. 82. 86. 87. III 126.

2. οὔτι χαίρων. Erg. τολμᾶς συμ-
 βουλεύειν. Über die iron. Färbung
 des Ausdrucks οὔτε χαίρων s. z. c.
 29 S. 31, 14.

3. τευ attisch?

ἐπιλαβέσθαι c. genet. Wie hier
 VI 49 καὶ ἄσμενοι προφάσιος ἐπε-
 λάβοντο.

6. λαβόντας. Accus. c. infin.,
 dessen Subjekt im Dativ steht.

8. ἐπὶ τῷδε τῷ λόγῳ = hoc
 consilio.

εἰ c. Indic. Fut. in protasi. Dem
 εἰ c. Indic. Fut. entspricht im fol-
 genden ἣν c. conj. S. z. c. 35 S.
 38, 5.

9. οἱ δὲ entspricht nicht dem
 εἰ μὲν, sondern steht im Gegensatz
 zu τῷ Καμβύσῃ. Beachte die deik-
 tische (ursprüngliche) Bedeutung
 des Artikels.

10. ζωάργια erklärt Hesychius
 τὰ ὑπὲρ ζωῆς παρεχόμενα δῶρα.
 „Rettungslohn.“

11. καταχρᾶσθαι abhängig von
 ὥστε, welches oben (S. 40, 9) mit
 dem Indik. (λάμψονται) verbunden
 ist, dem hier der Inf. (καταχρᾶσθαι)

parallel steht. Beide Konstruktionen
 sind nach ὥστε zulässig.

καταχρᾶσθαι töten auch I 82.
 Dafür häufiger διαχρᾶσθαι. I 110
 (s. die unten 14 angeführte Stelle).

12. μετέπειτεν—ὕστερον. Ähn-
 liche Abundanz finden sich häu-
 fig bei Herodot. Vgl. IV 76. V 21.
 VI 126.

14. μέντοι entspricht dem vor-
 hergehenden μέν. Wie hier c. 31
 S. 35, 9.

περιποιήσαντας. περιποιέειν
 heißt: machen, daß einer übrig, d.
 h. am Leben bleibt, daher erret-
 ten. So auch I 110 καὶ τὰδε τοι
 ἐκέλευσε εἰπεῖν, ἣν μὴ ἀποκτείνῃς
 τὸ παιδίον, ἀλλὰ τῷ τρόπῳ περι-
 ποιήσης, ὁλέθρῳ τῷ κακίστῳ σε δια-
 χρήσεσθαι.

15. καταπροῖξασθαι. Das Wort
 ist ebenso gebildet wie προῖξ, des-
 sen Grundbedeutung Gabe, Ent-
 geltung ist. Danach bedeutet das
 Verbum „sich einer Gabe, Beloh-
 nung bemächtigen“, dann: „Ge-
 winn von etwas haben“. He-
 rodot gebraucht das sonst seltene
 Wort auch u. c. 156; ebenso V 105.
 VII 17. Ein Scholiast erklärt κατα-
 προῖξασθαι mit προῖκα ποιήσιν,
 ἀτιμωρητὶ οἶον καταφρονήσονται;
 schwerlich richtig.